

Назив дела: „Лота прави лом”

Име и презиме писца: Астрид Линдгрен

Наслов рада: Мој доживљај књиге „Лота прави лом”

О аутору

Астрид Линдгрен (1907-2002) је шведска ауторка која је светску славу стекла књигама за децу. Јунаци њених дела су радознала, самостална, несташна, често и тврдоглава деца, попут Пипи Дуге Чарапе, Роње и осталих малих јунака који су обележили детињства многе деце. Гледајући очима својих јунака, успевала је на прави начин да дочара њихов мали радознали свет.

О књизи

Лота је била петогодишња девојчица. Живела је са братом Јосаном, сестром Мијом-Маријом, мамом и татом, у малој жутој кући.

Један дан Лота је сањала да су Јосан и Мија-Марија тукли њеног меду, који је уствари био прасе. Њена мама је рекла да то био само сан и да су Јосан и Мија-Марија тога јутра рано отишли у школу. Мама јој је дала бели џемпер да обуче. Међутим, Лота се бунила да неће тај џемпер, јер је гребе, и желела је да обуче хаљину. Мама је кренула у продавницу, али Лота није кренула са њом. Лота је одлучила да побегне од куће.

Написала је мами писмо и отишла. Имала је мало одеће на себи: гаћице, поткошуљу, чарапе и џемпер, а бели џемпер је исекала маказама. Отишла је код тета Берге. Она јој је дала да обуче џемпер који је није гребао и таван на којем може да живи. Тада су јој дошли Јосан и Мија-Марија. Јосан је питао Лоту да ли ово њен нови дом, на шта је она одговорила да јесте, али ју је интересовало да ли мама плаче за њом. Иако је он тврдио да не плаче, мама је довикивала да ипак плаче за својом Лотицом. Тада је дошао и тата и позвао Лоту да се врати кући, али је она одбила јер она има сада своје домаћинство. Тата јој је рекао да ће он и мама вечерас пожелети Јосану и Мији-Марији лаку ноћ.

Пало је вече, а Лота није могла да спава, уплашила се и тако уплашена се вратила кући код маме и тате. Извинила им се што је била несташна и побегла од куће. Легла је безбрижно да спава у кревет, са својим медом.

Поука

Ова књига нам поручује да слушамо родитеље и не бежимо од куће, зато што смо уз њих безбедни и сигурни. Ми деца понекад нисмо свесни својих поступака. Зато су родитељи ту да нас усмере на прави пут.

Име и презиме: **Милица Цвјетковић** одељење: **II/6**
Основна школа. „**Деспот Стефан Лазаревић**”, **Миријево**
Наставник: **Катарина Верић**